

دکتر تیغ تراچی، می توان، سرزمینم بود

گفتوگو با پزشک هنرمند؛ آقای دکتر فتح الله شیبانی

لطفاً به این مقاله از ۱ تا ۲۰ امتیاز دهید و به شه

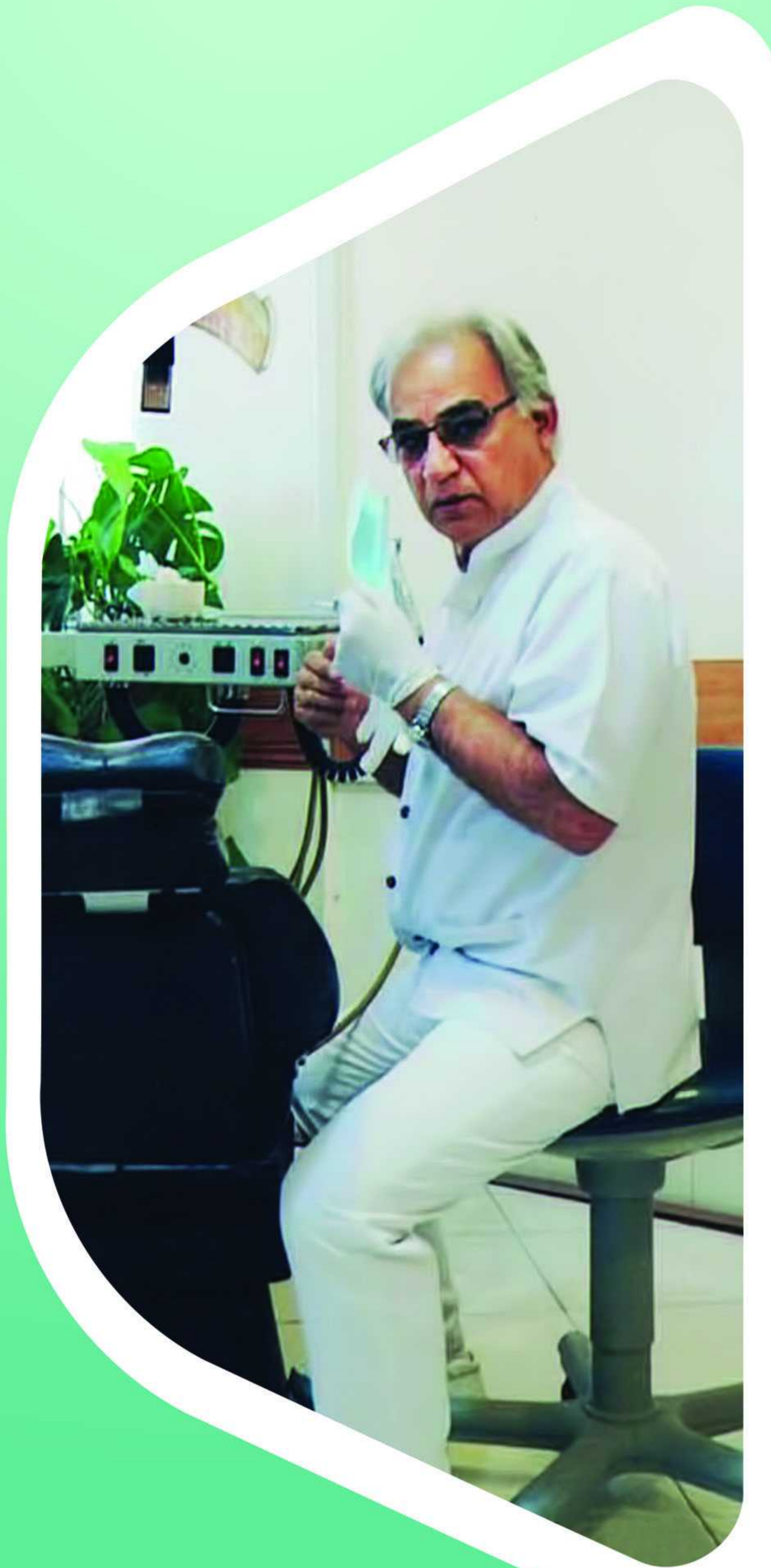
نحوه

کد مقاله: ۷۰۱۳

دکتر فتح الله شیبانی در یکم مرداد ۱۳۳۸ در شهر مشهد متولد شد. پس از اتمام دوران دبیرستان به تحصیل در رشته علوم آزمایشگاهی پرداخت. گذراندن دوره های فوق دیپلم علوم آزمایشگاهی و کارشناسی شنوایی سنجی غنابخش روح پرتلاطم او نبود و به دلیل علاقه زیاد به رشته دندانپزشکی به قصد رسیدن به مقصود، ادامه تحصیل در خارج از کشور را انتخاب کرد. در سال ۱۳۶۰ در پی لبیک به آرمان های انقلاب اسلامی به وطن بازگشت. با اشتیاق فراوان در پی خدمت به هموطنان راهی شهرستان خاش در استان سیستان و بلوچستان شد. فعالیت هنری آقای دکتر شیبانی در حوزه سینما همراه با خدمت ۳۵ ساله در رشته دندانپزشکی بهانه ای برای دیدار با ایشان شد.

آقای دکتر لطفاً از پیشینه هنری خود برای ما بگویید.

از کودکی علاقه زیادی به هنر داشتم. در دوران جوانی به صورت افتخاری گوینده رادیو بودم و در نمایشنامه های رادیویی و تئاتر بازی می کردم. پس از اخذ مدرک بازیگری از اداره فرهنگ، افتخار همکاری با هنرمندان برجسته و نام آوری نظیر آقایان علی نصیریان امیر قوبدل، داریوش ارجمند و رضا صابری را

مورد توجه قرار داد؛ هنر در پزشکی سبب آرامش بیشتر و تلطیف روح می‌شود. از زمانی که فیلم‌سازی را شروع کردم، آرامش من در مطب چندین برابر شده است، شیوه رفتار و تعامل اینجانب با بیماران به‌عنوان یک پزشک بسیار تغییر کرده و التزام به رعایت حقوق بیماران برای من بیشتر شده است.

در کنار فیلم‌سازی به چه کارهایی مشغول هستید؟

بعد از ظهرها در مطب به‌عنوان دندانپزشک مشغول به کار هستم و صبح‌ها در شرکت سینمایی تندیس هنر توس به‌عنوان مدیر عامل فعالیت می‌کنم. همچنین در حال تدوین کتاب شعر هستم. ورزش و عکاسی از دیگر فعالیت‌های مورد علاقه من هستند که عکس "مرد" در جشنواره تعاون، از سوی وزارت کار و امور اجتماعی تقدیر شد.

در پایان، آیا برای همکاران و دانشجویان ورود به رشته‌های هنری را پیشنهاد می‌کنید؟

رشته‌های پزشکی بسیار استرس‌زا و وقت‌گیر هستند. بهره‌گیری از هنر در کنار این رشته، آرامش‌بخش محیط و تسلی‌بخش خاطر پزشکان است. این مهم، هم مؤثر بر روح و سلامتی پزشکان و هم اثربخش در روابط بیمار و پزشک است.

شد. در سال ۱۳۹۲، فیلم کوتاه "بوم رنگ" با حکایت نقاشی از چهره خدا تولید شد که در جشنواره بسیج هنرمندان مورد تقدیر قرار گرفت. فیلم کوتاه "یکی برای همه" محصول همکاری کشور ایران و کره جنوبی در سال ۱۳۹۳ است. همچنین فیلم کوتاه "شاید دوباره" که برگرفته از معجزات امام رضا(ع) است، در این سال تولید شد و در سینما هویزه مشهد به نمایش درآمد. فعالیت‌های هنری اینجانب در سال ۱۳۹۴، مستند کوتاه "حاله قزی"، مستند بلند "مامان فروغی" و فیلم کوتاه "فرشته‌ها بال ندارند" بودند. در حال حاضر فیلم کوتاه "فرشته‌ها بال ندارند" که در زمینه ایمان و اعتقاد به خداوند در حرفه پزشکی تهیه شد، میهمان جشنواره‌های خارجی (ایتالیا، کره، ژاپن و آلمان) و داخلی (اصفهان و تهران) است.

جایگاه هنر را در پزشکی چگونه می‌بینید؟

اکثر افراد و به‌خصوص بیماران من از پزشکی و سینما به‌عنوان دو قطب مخالف یاد می‌کنند؛ اما به نظر بنده، ظرافتی که در کار دندانپزشکی است وقتی در فیلم‌سازی پیاده می‌شود زیبایی و نکته‌سنجی فیلم را چند برابر می‌کند و شاید علت موفقیت فعالیت‌های هنری من همین باشد. در کنار کار پزشکی، هنر را (نقاشی، سینما، تئاتر، موسیقی و ...) باید

داشتم. در سال ۱۳۵۲ در پی راهنمایی یکی از دوستان از حوزه هنری کناره‌گیری کردم و به منظور دستیابی به فرصت‌های شغلی بهتر و تحصیلات دانشگاهی به خارج از ایران سفر کردم.

چه چیز سبب بازگشت شما به عرصه هنر و به‌خصوص سینما شد؟

خواندن یک متن کوتاه توسط دختر نه ساله‌ام از کتاب خانم نجمه مولوی در سال ۱۳۹۰، جرقه‌ای در ذهنم ایجاد کرد که حاصل آن ساخت فیلم کوتاهی به نام "آن سوی پنجره" بود که نویدبخش شروع دوباره زندگی هنری‌ام شد تا به آرزوی دیرینه خود دست پیدا کنم. مدت زمان این فیلم ۱۲ دقیقه است و پس از ۵۳ سال، اولین فیلم کوتاهی بود که به فستیوال بین‌المللی جشنواره فیلم کوتاه بلبائو در اسپانیا راه یافت. این فیلم در فستیوال‌های مختلف از جمله پنج جشنواره داخلی تقدیر شد و هنوز پس از گذشت چندین سال، هنگام دیدن آن، اشک در چشمانم حلقه می‌زند.

از فعالیت‌های خود در عرصه فیلم‌سازی برای ما تعریف کنید.

به‌عنوان نویسنده، کارگردان، تهیه‌کننده و بازیگر در عرصه سینما مشغول به فعالیت هستم. فیلم کوتاه "شاپرک" که بیانگر دنیای درونی نابینایان است، در سال ۱۳۹۱ ساخته